

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2600269/ 16.06.2021 г.

Хасковския окръжен съд, гражданска колегия, в открито съдебно заседание на седми юни двехиляди двадесет и първа година в състав:

ОКРЪЖЕН СЪДИЯ: ТОДОР ХАДЖИЕВ

като разгледа докладваното от съдията т. д. № 42 по описа за 2013 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл. 692, ал. 4 ТЗ.

С Молба вх. № 12271/ 31.12.2019 г. (л. 1499, т. XII) на основание чл. 688, ал. 3 ТЗ НАП е предявила срещу длъжника „Ерато холдинг“ АД – в несъстоятелност следните публични вземания: 1) 50 лв. за глоба, наложена с Фиш № 0000864/ 12.06.2018 г. на община Хасково; 2) 5 лв. за държавна такса и 3) 1. 52 лв. за лихви.

На 28.01.2021 г. в ТР е обявен изготвения от синдика на „Ерато холдинг“ АД – в несъстоятелност списък на приетите вземания за сумата от 50 лв. за глоба, наложена с Фиш № 0000864/ 12.06.2018 г. на община Хасково и 5 лв. за държавна такса, както и за законна лихва от датата на предявяване на вземанията.

На същата дата е обявен списък на неприетите вземания за сумата от 7303. 96 лв., произтичащи от следните данъчни декларации: Справка - декларация вх. № 26001720457/ 13.01.2020 г. - 3218. 89 лв.; Справка - декларация вх. № 6001728367/ 12.02.2020 г. - 2963. 01 лв.; Декларация обр. 6 вх. № 260021910674929/ 12.12.2019 г. - 96. 29 лв.; Декларация обр. 6 вх. № 260022000153496/ 13.01.2020 г. - 96. 60 лв.; Декларация обр. 6 вх. № 260022001389268/ 18.02.2020 г. - 96. 60 лв.; Декларация обр. 6 вх. № 260022007844486/ 15.09.2020 г. - 96. 60 лв.; Декларация по чл. 55, ал. 1 от ЗДДФЛ и чл. 201, ал. 1 от ЗКПО с вх. № 2600 и 0205580/ 15.01.2020 г. - 256. 29 лв.; Декларация по чл. 55, ал. 1 от ЗДДФЛ и чл. 201, ал. 1 от ЗКПО вх. № 2600 и 0227346/ 22.04.2020 г. - 41. 13 лв.; Декларация обр. 6 вх. № 260022000338117/ 17.01.2020 г. - 0. 44 лв.; Декларация обр. 6 вх. № 260022001447383/ 19.02.2020 г. - 63. 90 лв.; Декларация обр. 6 вх. № 260022001391944/ 18.02.2020 г. - 374. 21 лв. (л. 2002, т. XIII).

В срока по чл. 690, ал. 1 ТЗ е постъпило възражение от НАП по отношение на определената поредност на удовлетворяване на вземането за държавна такса от 5 лв. по чл. 722, ал. 1, т. 9 ТЗ вместо по чл. 722, ал. 1, т. 7 ТЗ, относно началния момент на лихвата върху вземанията за глоба и държавна такса, която следва да бъде от датата на изискуемостта до 12.12.2019 г., относно невключването в списъка на приетите вземания на лихва от 1. 52 лв., както и относно включването в списъка на неприетите вземания на вземанията за данъци в размер на 7303. 96 лв.

Съдът, като обсъди данните по делото, намира следното:

По отношение на предявеното вземане за лихви в размер на 1. 52 лв. върху държавната такса от 5 лв. възражението е недопустимо поради липса на предмет. Възражението по чл. 690, ал. 1 ТЗ представлява процесуално средство за защита на длъжника или на кредиторите на несъстоятелността срещу приетите или неприети от синдика вземания. Поради това то може да бъде упражнено само по отношение вземания, които са включени в списъците на приетите или неприети вземания. Възражения срещу вземания, които синдикът е пропуснал да включи в списъците по чл. 686 ТЗ, не могат да бъдат разгледани по реда на чл. 692, ал. 3 ТЗ. Съдът не би могъл да се произнесе по тях и евентуално да ги включи в списъка на приетите вземания, тъй като по този начин ще се накърни правото на длъжника и на останалите кредитори да възразят срещу тях, а от тук и да предявят иск по чл. 694 ТЗ, тъй като подаването на възражение е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на иска. Поради изложеното подаденото от НАП възражение по отношение на посоченото по – горе вземане, по които синдикът е пропуснал да се произнесе, не следва да се разгледа по същество, като се даде възможност на синдика да изготви допълнителен списък на основание чл. 688, ал. 3 ТЗ.

По същите съображения следва да се остави без разглеждане възражението в частта, в която се оспорва невключването в списъка на приетите вземания на вземането за законна лихва върху глобата от 50 лв., считано от датата на настъпване на нейната изискуемост до датата на предявяването ѝ, по което синдикът следва да се произнесе по реда на чл. 686 ТЗ.

Възражението е недопустимо и по отношение на оспорването на посочената от синдика поредност на удовлетворяване на вземането за държавна такса от 5 лв. по чл. 722, ал. 1, т. 9 ТЗ вместо по чл. 722, ал. 1, т. 7 ТЗ. Съгласно разпоредбата на чл. 690, ал. 1 ТЗ длъжникът или кредитор може да възрази писмено срещу прието или неприето вземане в 7 – дневен срок от обявяването му по чл. 689. Следователно предмет на възражението може да бъде само съществуването на приетото или неприето от синдика вземане. Определението на съда по този въпрос е окончателно (чл. 692, ал. 6 ТЗ), но страната разполага с възможността да защити правата си по исков ред с предявяване на иск за съществуването на неприето или несъществуването на прието вземане (чл. 694, ал. 1 ТЗ). Поредността на вземането по чл. 722 ТЗ не е предвидено като основание за промяна на списъка на приетите от синдика вземания, нито за предявяване на иск по чл. 694 ТЗ. Спорът за поредността на приетите вземания ще се реши по реда на чл. 729 ТЗ чрез разглеждане от съда на постъпилите възражения срещу сметката за разпределение, като производството е дзуйнстанционно, за разлика от производството по чл. 692, ал. 3 ТЗ, което е едноинстанционно. Възражението би било допустимо само ако се оспорва наличието на обезпечение на вземането (в този смисъл Решение № 476 от 4.07.2006 г. на ВКС по т. д. № 91/2006 г., I т. о., ТК), но в случая оспорването касае единствено поредността на същото, който въпрос съдът е компетентен да

разгледа по реда на чл. 729 ТЗ. Произнасянето на съда в производството по чл. 692, ал. 3 ГПК относно поредността на оспорено вземане не формира сила на пресъдено нещо по този въпрос за разлика от произнасянето по реда на чл. 729 ГПК, поради което разглеждането на подаденото възражение в тази част е безпредметно.

Възражението на НАП следва да се разгледа по същество само в частта, в която се оспорва включването в списъка на неприетите вземания на предявените публични вземания за данъци в размер на 7 303. 96 лв. по Справка - декларация вх. № 26001720457/ 13.01.2020 г. - 3218. 89 лв.; Справка - декларация вх. № 6001728367/ 12.02.2020 г. - 2963. 01 лв.; Декларация обр. 6 вх. № 260021910674929/ 12.12.2019 г. - 96. 29 лв.; Декларация обр. 6 вх. № 260022000153496/ 13.01.2020 г. - 96. 60 лв.; Декларация обр. 6 вх. № 260022001389268/ 18.02.2020 г. - 96. 60 лв.; Декларация обр. 6 вх. № 260022007844486/ 15.09.2020 г. - 96. 60 лв.; Декларация по чл. 55, ал. 1 от ЗДДФЛ и чл. 201, ал. 1 от ЗКПО с вх. № 2600 и 0205580/ 15.01.2020 г. - 256. 29 лв.; Декларация по чл. 55, ал. 1 от ЗДДФЛ и чл. 201, ал. 1 от ЗКПО вх. № 2600 и 0227346/ 22.04.2020 г. - 41. 13 лв.; Декларация обр. 6 вх. № 260022000338117/ 17.01.2020 г. - 0. 44 лв.; Декларация обр. 6 вх. № 260022001447383/ 19.02.2020 г. - 63. 90 лв.; Декларация обр. 6 вх. № 260022001391944/ 18.02.2020 г. - 374. 21 лв.

Възражението е неоснователно.

Общият принцип, закрепен в разпоредбата на чл. 163, ал. 1 ДОПК, е, че публичните вземания се събират по реда на ДОПК. Събирането на публичните вземания се извършва въз основа на влязъл в сила акт за установяване на съответното публично вземане, освен ако в закон е предвидено друго (чл. 165 ДОПК). Актът за установяване на публично вземане изпълнява ролята на изпълнителен титул, с който публичното вземане се установява по основание и размер. Разпоредбата на чл. 164, ал. 1 ДОПК допуска изключение от общото правило, че публичните вземания се събират по реда на ДОПК, като урежда възможността събирането им да се извърши и в откритото по отношение на длъжника производство по несъстоятелност чрез предявяването им от НАП (ал. 3). За целта екземпляр от акта за установяване на публичното вземане се предоставя на Националната агенция за приходите в 7-дневен срок от връчването му (чл. 164, ал. 2 ДОПК). Ако вземането е установено с влязъл в сила акт, синдикът незабавно го включва в списъка на приетите от него вземания така, както е предявено, без да може да бъде оспорено с възражение (чл. 164, ал. 4 ДОПК и чл. 687, ал. 2 ТЗ), а в случай че актът не е влязъл в сила, то се включва под условие в списъка на приетите от синдика вземания и се удовлетворява по реда на чл. 725, ал. 1 от Търговския закон, освен ако в закон е предвидено друго (чл. 164, ал. 5 ДОПК). Изводът, който се налага е, че в производството по несъстоятелност подлежат на приемане само тези публични вземания, които са установени с акт по чл. 164, ал. 2 ДОПК. Посоченото законодателно решение изхожда от публичния характер на вземанията и наличието на специален ред, уреден в ДОПК, за тяхното установяване. Да се приеме противното, а именно че публичните вземания могат да се установяват и с подадени от задълженото лице декларации,

означава, че посочените вземания могат да бъдат предмет на иска по чл. 694 ТЗ, което противоречи на характера на иския процес като средство за защита на частни права. По реда на иския процес е недопустимо да се разглеждат публичноправни спорове, какъвто е спорът относно съществуването на публични вземания, което е аргумент, че за нуждите на производството по несъстоятелност те се установяват само с акт за установяване на публични вземания по чл. 164 ДОПК, който не може да бъде оспорен с възражение.

Декларациите по чл. 105 ДОПК макар и да представляват изпълнително основание по чл. 209, ал. 2, т. 2 ДОПК за образуване на принудително изпълнение на публични вземания не могат да послужат като основание за включването на удостоверените в тях публични задължения в списъка на приетите вземания, още повече служебно от синдика без да бъдат предявени по съответния ред. Разпоредбата на чл. 721, ал. 3 ТЗ, според която не може да бъде отказано включването в сметката за разпределение на вземане по чл. 722, ал. 1, т. 7, ако задължението е поето със съгласието на синдика или е признато от него, е неотносима в производството по предявяване на вземанията и не може да обоснове вписването в списъка на подадените от синдика декларации по чл. 105 ДОПК. Цитираната норма урежда привилегирован ред за удовлетворяване на възникналите след откриване на производството по несъстоятелност вземания и неплатени на падежа, без да е необходимо включването им в списъка по чл. 686, ал. 1, т. 1 ТЗ, но само ако са безспорни – поети със съгласие на синдика или ако са признати от него. Следователно публичните вземания по процесните фактури, доколкото са възникнали след откриване на производството по несъстоятелност и не са платени на падежа, следва да бъдат включени в сметката за разпределение по чл. 721 ТЗ и без изричното им предявяване и приемане от синдика, с което в максимална степен ще бъдат защитени правата на кредитора.

По изложените съображения и на основание чл. 692, ал. 4 от ТЗ, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ Възражение вх. № 261233/ 05.02.2021 г. на Национална агенция за приходите в частта относно невключването в списъка на приетите вземания на предявените с Молба вх. № 12271/ 31.12.2019 г. публични вземания за лихви в размер на 1. 52 лв. върху държавната такса от 5 лв. и законната лихва върху наложената с Фиш № 0000864/ 12.06.2018 г. глоба от 50 лв., считано от датата на настъпване на нейната изискуемост до датата на предявяването, както и в частта относно поредността на удовлетворяване на вземането за държавна такса от 5 лв. и **ПРЕКРАТЯВА** производството по делото в тази част.

Определението в тази част може да бъде обжалвано пред АС – Пловдив в едномесечен срок от връчването му на кредитора.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ Възражение вх. № 261233/ 05.02.2021 г. на Национална агенция за приходите в частта относно включването в

списъка на неприетите вземания вземанията за данъци и осигуровки общо в размер на 7 303. 96 лв., както следва: Справка - декларация вх. № 26001720457/ 13.01.2020 г. - 3218. 89 лв.; Справка - декларация вх. № 6001728367/ 12.02.2020 г. - 2963. 01 лв.; Декларация обр. 6 вх. № 260021910674929/ 12.12.2019 г. - 96. 29 лв.; Декларация обр. 6 вх. № 260022000153496/ 13.01.2020 г. - 96. 60 лв.; Декларация обр. 6 вх. № 260022001389268/ 18.02.2020 г. - 96. 60 лв.; Декларация обр. 6 вх. № 260022007844486/ 15.09.2020 г. - 96. 60 лв.; Декларация по чл. 55, ал. 1 от ЗДДФЛ и чл. 201, ал. 1 от ЗКПО с вх. № 2600 и 0205580/ 15.01.2020 г. - 256. 29 лв.; Декларация по чл. 55, ал. 1 от ЗДДФЛ и чл. 201, ал. 1 от ЗКПО вх. № 2600 и 0227346/ 22.04.2020 г. - 41. 13 лв.; Декларация обр. 6 вх. № 260022000338117/ 17.01.2020 г. - 0. 44 лв.; Декларация обр. 6 вх. № 260022001447383/ 19.02.2020 г. - 63. 90 лв.; Декларация обр. 6 вх. № 260022001391944/ 18.02.2020 г. - 374. 21 лв.

Определението в тази част не подлежи обжалване.

Определение да се обяви в търговския регистър.

Съдия:

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА

ДЕЛОВОДИТЕЛ:

